

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr. a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Populei Nr. 15.

Se prenumără și la poște și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază

Numeri singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuni

Numeri singuratici la 20 bani se vând la librăria G. Cârjean în Ploiești.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Congresul Ligei.

Dela corespondentul nostru.

București, 25 Maiu v.

Imposant prin seriozitatea academică a debaterilor sale și remarcabil pentru însemnătatea mare a hotărârilor luate, — al șeptelea congres general al Ligei culturale, ținut în ziua întâi de Rosalii în sala dela Ateneu, marchează — credem noi — începutul unei noue ere de glorie pentru marea noastră asociație națională, dacă, bine înțelese, hotărârile luate se vor duce la sfârșit cu însuflețirea și abnegația recerută.

Patru sunt momentele fundamentale cari se degajează din cele săvârșite în sinul congresului:

Întâiu: *solidaritatea perfectă a delegaților*, manifestată prin unanimitatea hotărârilor luate.

Al doilea: *încrederea deservită în vechiul comitet*, acțiunile căruia au dobândit aprobarea unanimă a congresului, și care a fost reales.

Al treilea: *Hotărârea entusiastă și unanimă, de a se aniversa la 1901 tricentenarul morții marelui erou național Mihail-Viteazul*.

Al patrulea: *Inițierea milionului Ligei*, care se constituie fondul inalienabil.

Aceste momente remarcabile dau congresului al șeptelea al Ligei aureola zorii unor vremuri de ne mai văzut avânt pentru idealurile sublime, al căror depositar este Liga.

Asemenea reflexiuni încurajatoare ne inspiră decurgerea congresului, despre care raportăm cele următoare:

La Ateneu.

Duminecă, (25 Maiu v.), la orele 9 dimineață, comitetul central executiv al Ligei și un mare număr de delegați ai secțiilor din țară, în frunte cu mândrul drapel al Ligei, pornesc dela localul Ligei, prin calea Victoriei, la Ateneu.

Aici sunt primiți cu entuziasm de ceilalți delegați, întruniți în strălucita sală a palatului artelor și științei române.

În total, numărul delegaților se urcă la 120, tot unul și unul: Români cu minți luminate și cu inimi învâpșiate pentru dragostea neamului.

Sala oferă o priveliște sărbătorească, semn al scopurilor sfinte cari încălzesc pe toți cei de față.

Deschiderea ședinței.

Se deschide la ora 9 1/2.

După ce dl St. Periețanu-Buzău dă ceterie apelului nominal al delegaților, se alege

președinte de birou d-nii: Stroe Bellescu, venerabilul amic al cauzei naționale; Bănculescu, Inolescu și Călineanu.

Distinsul profesor universitar, domnul M. Vlădescu, președintele Ligei, deschide al șeptelea congres al mândrei noastre asociații naționale printr-un entusiast și substanțial discurs, subliniat aproape la fiecare cuvânt de aplauzele furtunoase ale delegaților. Salutând pe delegați, cari concretizează viața organică a Ligei, — d-sa spune, că nu rostește obicinuitul salut al președintelui, ci dă expresia recunoștinței comitetului central pentru spriginul devotat al tuturor membrilor Ligei, oferit în vremuri dintre cele mai grele. Acest sprigin a dovedit, că Liga culturală e o întregire indispensabilă și cea mai importantă în viața noastră publică.

Toate manifestările sentimentului național la noi în țară și-au aflat ecou în și prin Ligă, făcând din aceasta un focar al culturii naționale și expresia puternică a voinței poporului român.

Din tabloul activității Ligei, pe care-l va prezenta secretarul, se va vedea, că promovarea intereselor Ligei nu stă în mâinile nimănui altuia decât în mâinile noastre. Număbii deșerte, ci scopuri mărețe își au sălășul în Ligă. Nu recriminări și acușțiuni cari nu folosesc nimic, au să se rostească la Ligă, ci hotărârea fermă de a lupta energic și fără rezervă pentru interesele naționale.

Terminând, dl Vlădescu mulțumește în numele membrilor comitetului nu pentru onorarea ce le-a făcut-o congresul alegându-l în fruntea Ligei, ci pentru ocazia ce le-a dat-o ca să-și întregască cultura națională.

Di Clain, inginer în Bacău, rostește o frumoasă cuvântare amintind, că în aceeași zi când e intrunit congresul Ligei — se intruneste la garile Dunării Liga pentru prosperarea Dobrogei, ear' la Hașeg Societatea pentru fond de teatru român, ceea-ce dovedește cât de vie și puternică e pretențiunea între Români conștiința națională. Oratorul sfârșește exclamând între aplauzele congresului: *Să trăiască, să înflorească școala românească!*

Raportul secretarului.

Secretarul comitetului central, dl V. Miculescu dă citire unui avântat raport despre activitatea Ligei pe 1897—1898. Raportul relevă în prima linie două victorii ale chestiunii naționale: lupta dela congresul parlamentar din Bruxelles, purtată de tinerii I. Roman, V. Curpici și G. Moroiu, cari au nimicit argumentele ungurești ale dlor Pásmány și Asóth, — și prigonirea savantului Dr. Weigand în Ardeal, din partea Ungurilor, cari și-au afirmat încă odată seibăticia. După ce raportul mai relevă spriginul ce s'a dat chestiunii naționale în presa din străinătate — amintește, că numărul membrilor Ligei s'a înmulțit în țară prin întemeierea de

secții nouă, unele chiar la sate. O deosebită importanță se dă *visitei Regelui la Pesta și decordării lui Jessenszky*, cari au provocat în toată țara mari întruniri de protestare și frumoase articole naționale în presa noastră. *Visita la Pesta Ungarii* au căutat să o exploateze în contra chestiunii române, dar fucercarea s'a spulberat prin discursul înțelept al Regelui, care a spus Monarhului austro-ungar, că dorește ca bunele relații dintre Austro-Ungaria și România să fie și între popoarele celor două state vecine. Cât pentru decorarea lui Jessenszky, aceasta au exonerat-o Ungurii prin fraudă. Liga a ținut imponente meetinguri de protestare la București, Iași, Bacău etc. O faptă valoroasă a Ligei e și întemeierea *Băncii Poporului*, instituție menită a scăpa pe micii funcționari și pe comercianți de ghiarele cămătarilor, și totodată a sporii fondurile Ligei.

Raportul amintește cu durere răpoearea neobosiților ligiști *Zsifer Horoscu și Petre Păvăleanu*, apoi mulțumește acelor generosi, cari au dăruit în scopurile Ligei și dlui Bellescu pentru dănia făcută *Tribunei*. După ce mai semnaleză sărbătorile dela 3 Maiu și discursul baronului Vasileco, raportul descrie situația desolată a Românilor sub coroana Sf. Ștefan, cari nu mai sunt stăpâni decât doar pe gândul lor și cari ei trebuie să-și plătească pe calbi. În fine se apelează la membrii congresului ca se spriginescă zările române de peste munți și Ligă, ca să fie totdeauna *scutul puternic la adăpostul căruia se se păstreze marea unitate culturală a tuturor Românilor*.

Discuția asupra raportului fiind deschisă, dl Tache Polierat mulțumește secretarului în numele secției Craiova și aduce primul de recunoștință al acestei secții — întregului comitet central și în special dlui Delavrancea, care cu talentul său luminat și cu căldura sa nelătească a dat în parlament cea mai înaltă expresie chestiunii naționale. Propune, ca raportul să fie tipărit și răspândit în număr cât mai mare de exemplare.

Di Mihăescu (Predeal) propune să se redacteze de aci înainte un anuar al Ligei și în fruntea raportului ce se va tipări acum să se pună discursul președintelui Vlădescu.

Amendouă propunerile se dau în grija comitetului central.

Liga la sate!

Di general Angheliescu, un distins membru al partidului liberal, rostește o vorbire avântată, spunând, că e o datorie ca idealul Ligei să fie răspândit în toate păturile societății noastre. Să se răspundească până și la sate și sătenii să fie îndemnați a-și da și ei obolul pentru frații subjugați,

cari se-și poată menține școlăle. Intre aplauze prelungite, oratorul roagă pe colegii sei să lucreze în conformitate cu aceste vederi.

Comisia de cenzurare.

Di profesor universitar *Rădulescu-Motru* dă citire unui scurt raport al comisiei de cenzurare a casei și exprimă încredere depimă dlui casar St. Periețanu-Buzău. Conform acestui raport, Liga a cheltuit anul acesta în scopuri naționale peste 40.000 lei.

Di *Leonte Moldoveanu* are și d-sa perfectă încredere în dl casar, dar crede că membrii congresului ar trebui mai detaliat orientați asupra finanțelor Ligei. Propune deci, ca de aci înainte congresul să aleagă din anul sau o delegație de 30 membri, cari în ședință învohisă se desbată pe larg raportul comisiei de cenzurare și se raporteze congresului.

Fiind timpul înaintat, propunerea se amână pe după amiază și ședința se ridică la orele 11.

Ședința II-a.

Se deschide la orele 2. După o vie discuție propunerea dlui Moldoveanu se pune la vot, dar nu se acceptă.

Urmează la ordinea zilei alegerea noului comitet. Se naște o lungă discuție.

Di *Iliescu* propune re alegerea vechiului comitet drept semn, că congresul recunoaște meritele enorme ale acestui comitet, care a salvat Liga de cele mai mari primejdii. Aplauze furtunoase acoper vorbele propunătorului.

Ședința se suspendă pe câteva minute pentru votarea cu bile.

Noul comitet.

La redeschidere sunt declarați aleși următorii domni:

B. St. Delavrancea; A. D. Florescu; I. C. Grădășteanu; Dr. C. Istrati; Al. Lupascu; Barbu Paltineanu; S. Periețanu-Buzău; M. Vlădescu; Demetrescu-Brăila, ca reprezentant al studenției universitare; Censori: Rădulescu-Motru, Anton Vănicu și D. Nenitescu.

Adecă e reales vechiul comitet, afară de dl Miculescu, în locul căruia a intrat ca reprezentant al studenției universitare dl Demetrescu-Brăila. În locul regretatului Herescu a fost ales distinsul naționalist dl Dr. Istrati.

Propuneri.

Di Clain propune, ca Liga să adane fonduri pentru înființarea unei instituții, care să fie recunoscută ca persoană morală și să acorde ajutoare școlălor românești de oriunde.

După o viuă discuție, propunerea se deferă în studiul comitetului central.

Se primește cu aclamații propunerea dlui Iliescu de a se adresa de către comite-

tul central o adresă de mulțumire presei noastre pentru serviciile mari și desinteresate pe cari le aduce chestiunii naționale.

În amintirea lui Mihail-Viteazul.

Di Tache Polierat, delegat al Ligei din Craiova, rostește o lungă și entusiastă vorbire, în care face apologia marelui domn Mihail-Viteazul și propune, ca Liga — *parlamentul neamului românesc* — să iee măsuri, ca în 1901 se se sărbaze tri-centenarul morții eroului, ridicându-i se acestuia un mare monument la mănăstirea Dealului, unde i-se află depus capul, pe care l-a găsit și l-a dus acolo Vodă-Bibescu.

Totodată să se facă o procesiune la acea mândstire, dacă nu putem face o procesiune la ... Turda, locul morții eroului... Oratorul face propunerea în numele Craiovei și al Olteniei, care a văzut născând marelui Domn, a căruia sărbătorire se impune ca una dintre cele dintâi și cele mai supreme datorințe.

Pentru realizarea ei, apelează la președintele Ligei dl Vlădescu, om luminat și patriot fără măsură.

Vorbirea e primită cu aplauze cari par a nu mai sfârși.

Di Vlădescu declară între aclamații entusiaste, că comitetul central ia asupra-și propunerea și o va studia.

Adrese de felicitare.

Di Talădescu propune trimiterea unei adrese de felicitare valorosului luptător național dl Vasileco.

Di T. Banca, neobositul naționalist dela Ploiești, propune trimiterea unei asemenea adrese de felicitare și dlui Dr. Rafiu, președintele partidului național.

Ambele propuneri se acceptă unanim.

Milionul Ligei.

Una dintre cele mai înțelepte și mai salutare acte ce s'au făcut cândva în sinul congreselor Ligei e fără îndoială: punerea petrei fundamentale la milionul Ligei, care se constituie un fond inalienabil, folosindu-se în scopurile Ligei numai interesele lui.

Excelenta idee a dat-o cu vorba și cu fapta dl Iosif Oroveanu. D-sa a propus să laseze comitetul central un apel către întreg poporul român, pentru a se colecta suma de un milion. În acest scop, dl Oroveanu a declarat că se înscrie cu 1000 lei.

Tunete de aplauze și un entuziasm de nedescris au provocat cuvintele dlui Oroveanu.

Di Vlădescu declară, că propunerea o ia în studiu comitetul central.

Suntem informați, că în curând mulți alți membri ai Ligei se vor înscrie și ei cu 1000 lei pentru milionul Ligei, ear' alții cu mai mult sau mai puțin — precum le dă mâna.

FORȚA „TRIBUNEI”.

Mișcarea literară la noi

Mihail Dragomirescu.

Un tânăr critic *) ardelean — zicem tânăr pentru-că dovedește oare-care neexperiență în aprecieri și pentru-că, în același timp, scrie într-o limbă românească foarte deosebită de a bătrânilor scriitori ardeleni — revelează în

*) Sub titlul *Replice*, dl M. Dragomirescu publică în ultimul număr al *Converbirilor literare* articolul acesta, ca răspuns „dlui D. Chendi, asupra valorii literaturii noastre actuale”.

Articolul merită toată atențiunea noastră, de aceea îl și reproducem. Trebuie se regretăm însă forma lui de polemică — cu dl Chendi.

Rostul și explicarea straniuului fapt e, că dl D. Chendi (alias: Mărior, Acuarel, Fidelio etc.) a găsit prilej se pună la critică articolul dlui T. Maiorescu, publicat în *Converbirii* și reproduit în *Tribuna* (vezi nr. 62) sub titlul „În memoria unui poet bănașean”. Este firea dlui Chendi de așa, n'ai ce face. El se agită de ori-cine, care nu-i pe placul său, și găsește nod și în papură. Dacă cineva consideră sfârșitul lui, întodeauna pătimăse, de multe-ori de rea credință și necuviincioase, drept încercări de critică — cum le privește, cu rezervă, dl Dragomirescu, — asta înseamnă, că nu ține cu cine are a face.

Abstrăgând dela acest singur inconvenient articolul dlui Dragomirescu e foarte instructiv și-l recomandăm atențiunii cititorilor noștri. — Red. Trib.

„Familia” dela 3/15 Maiu a. c., articolul dlui T. Maiorescu „În memoria unui poet bănașean” și găsește că aserțiunile din acel articol în privința mișcării noastre literare actuale n'ar corespunde adevărului. Di Maiorescu susține aunece, că „tocmai în momentul când dincoace de Carpați par a se fi sleit puterile literare după producerea relativ mare din anii 1870—1890, Românii de dincolo primesc impulsunea dată de noi și continuă ei înșiși mișcarea”. Și în spriginul acestei afirmări dl Maiorescu aduce faptul că „poesia, novela, comedia, dispar. Caragiale, Delavrancea, I. Negruzzi nu mai scriu decât articole de ziar, Naum a îmbătrânit în Academie, Vlăduță de abia s'a descurcat din „viața”, talentul lui Brătescu-Voinesti a amorțit, singur neobositul Duiliu Zamfirescu repercută în romane și poezii impresiile din țara frumoaselor arte unde trăiește”.

Și pe când astfel stă lucrul în regat, dincolo, la Românii supuși, se produc, mai spune d-sa, începuturile unei „renașteri”, „poesia li-se trezește din somnul cel de moarte în care o adânciseră cenusă etimologismului dela Blaj, și pătura grossă a germanismelor, amândouă dușmanele limbei populare”. Printre simptomele acestei renașteri, dl Maiorescu citează mai întâiu poeziile doamnei Lucreția Suciu; poeziile și novelele lui Ioan Popovici, încercările novelistice ale lui Virgiliu Onițiu, încercările poetice în dialectul bănașean ale lui Delamarina și cu deosebire și mai presus

(afară peste, zicem noi, de Popovici, mort prea tînăr), baladele și idilele „firele de tort” ale lui Coșbuc.

Și în adevăr, dacă am ține socoteală numai de Ioan Popovici și de Coșbuc, și dacă erași am considera că, în țările române afară de regat, dela Budai Deleanu nu s'a produs aproape nimic de seamă pe tărîmul literar, în afară de poveștile lui Slavici — nu mai încapă nici o îndoială, că de câțiva vreme la Românii noștri de dincolo, au început se resară zorile unei adevărate renașteri literare.

Di D. Chendi găsește aceste afirmațiuni ale dlui Maiorescu prea optimiste pentru frații de dincolo (din care de altminteri însuși dl Chendi face parte) și prea pesimiste pentru scriitorii dela noi. Și ca să-și probeze aserțiunea, eată ce ne spune:

„Se provoacă di Maiorescu la Slavici. Ei, dar' activitatea literară a dlui Slavici a căzut chiar în epoca lui Eminescu și e mai mult ca un deceniu de când Slavici nu mai produce. Să provoacă la Lucreția Suciu — o poetă a cărei mază de mult a încetat să cânte și să se ascultată. Di Coșbuc deosemena nu mai este specific al nostru. Nouă ne scria înainte de 1890 și atunci ne era mai drag chiar ca acum; atunci ne scria baladele și idilele rupte din inimă de ardelean; maza lui de atunci, copila naivă de țeran, începe acum a îmbrăca vestmânt de capitală... Regretatul Niță Popovici, pe care dl Maiorescu l'a acos la iveală, a fost o steluță trecătoare,

Rămâne di Onițiu, — al căruia povele putem să ne mândrim — di Maiorescu a binevoit a le clasifica numai drept „încercări novelistice”. Și exclamă dl Chendi: „unde a deei mișcarea literară dela 1890 încoace, ce ni o atribuie distinsul critic? Doar' nu va susține că e reprezentată prin repositul Victor Vlad Delamarina?”

„Nu, nu, să nu ne fuchipui, că avem aci o mișcare literară care ar pute fi socotită ca continuare a mișcării literare ce a existat în România înainte de anii 1890. Di Maiorescu a privit de sigur cu prea mult optimism în depărtare și la tot cazul cu prea mare pesimism în jurul său”.

Am vrea să stabilim, împreună cu dl D. Chendi ce se înțelege prin *mișcare literară*.

Este evident cred, și pentru noi toți și pentru dl Chendi, că nici mulțimea revistelor, nici a scriitorilor, nici a producțiilor de mână a doua nu indică existența unei adevărate mișcări literare. O asemenea mișcare numai atunci se produce, când într'un centru oare-care și la un timp dat, încep se apară lucrări, care prin fondul și forma lor, sunt în stare să deștepte entuziasmul cel puțin al iubitorilor și cunoscătorilor de literatură. Acest entuziasm al unei părți din public este adeseori însoțit de *repulsii*: unea aite părți, care refractară la inovațiuni, is o pozițiune vrăgmașă față de noii autori și de novele producțiuni. De aci se naște un fel de luptă mai mare sau mai mică, între deosebiții admiratori

și detractori ai nouelor opere, până câștigă chiar interesul unei mari părți din public, care, de ordin este indiferentă la acest fel de chestiuni. Când o asemenea luptă se susține pe baza unor principii clar statornicite și de oameni, care au scrutarea ageră și talent de expunere, atunci mișcarea literară face epocă și are o profundă influență asupra spiritului public. Așa a fost bună-oară mișcarea literară a romantismului în contra clasicismului în Franța la începutul acestui secol: așa a fost mișcarea literară inaugurată de societatea literară „Junimea” prin organul critic al dlui Titu Maiorescu și susținută de producțiunea artistică a lui Eminescu, Alexandri, Creangă, Negruzzi, Caragiale, Slavici; și mai apoi prin aceea a lui Duiliu Zamfirescu, Vlăduță și chiar Delavrancea.

Dar' nu toate mișcările literare adevărate au o mare intensitate. Sunt mișcări literare, care n'au în spriginul lor formulări de teorii, care se le susțină sau se le combată. Ele cunosc din produceri artistice de adevărată valoare, care entusiasmează partea cunosătoare de literatură a publicului, dar' fie din pricina, că ceealaltă parte a publicului e ocupată de interese mai mari, fie că producțiunea nouă artistică nu se reprezintă isbitor, deosebit de tipurile domitoare, ele rămân cu o mică intensitate și stă numai niște semne, că în locul unde s'a produs, e speranță, de o renaștere intensă a producțiunei artistice adevărate. (Va urma).

lte propuneri.

se propune și congresul acceptă redactarea din partea comitei — se publică în mai multe nume un emeric protest contra oprirei adunării dela Blaj.

Di Clain propune, ca comitetul central să scoată în mii de exemplare o broșură populară, în care să se arete și păturilor sociale mai de jos ideea și scopurile Ligei. Se acceptă cu unanimitate.

Telegrame de felicitare.

Di Vladescu dă cetire mai multor telegrame de felicitare din diferite părți ale țării. Mare însușire provoacă telegrama dlui V. A. Urechid, reținut dela congres din cauză de boală, și telegrama foarte călduroasă a dlui Dr. Petri-Galați.

Noi membri de onoare.

La propunerea comitetului central, — congresul aclamă de membri de onoare pe valoroșii amici ai cauzei române, d-nii:

Charles Gauthiot, secretar general al societății geografice comerciale, membru al consiliului superior al colonilor și al consiliului superior statistic din Paris;

Conte Fernand de Resseguier, secretar perpetuu al academiei de Hux Floransa;

Nalèche, director al ziarului Journal des Débats din Paris; și

Fules Brun, corespondentul ziarelor Figaro și Journal des Débats, însărcinat cu misiuni în străinătate de către guvernul francez și secretar al comitetului secției române la expoziția parisiensă din 1900.

Închiderea congresului.

La orele 5 1/2, dl Vladescu a închis congresul printr'un frumos cuvânt, mulțumind delegaților pentru atitudinea lor demnă și valoroasă, constatând cu multă bucurie, că azi chestiunea națională în România e deasupra luptelor de partid.

Seara, o mică întrunire a avut loc la hereria Oppler. Am remarcat între alții pe d-nii: M. Vladescu și Ianculescu, ambii profesori universitari, Aurel C. Popovici, Delavrancea, A. D. Florescu, L. Moldoveanu și alți tineri luptători naționali, între cari câțiva studenți.

S'a discutat și s'a petrecut animat până către orele 12 din noapte.

Sibiul, 10 Iunie n.

Indiscrețiune. Toate ziarile maghiare publică despre congresul Ligei, un comunicat — uniform — în care pe lângă multe minciuni și inexactități se face și o — indiscrețiune.

E gravă indiscrețiunea, pentru că ne privește pe noi, — dar dacă acum odată s'a făcut — și factum infectum fieri non potest — noi nu o mai ascundem, ci o complectăm.

Se zice adică, că Liga ar fi dat în anul trecut „Tribuna” o subvențiune de 18.000 lei. Apoi nu e tocmai așa; ziarul ungurești greșesc și poate fără voia lor. E chestie de un zero; și gregeli de acestea se fac ușor, fără rea voință, printr'o simplă eroare de penă. Nu 18, ci 180 de mii de lei a dat Liga — după cât știm noi, — ca subvențiune la „Tribuna” pe anul 1897. Și dacă ne-am dat la indiscrețiuni — o să spunem totul. E un secret, nu-i vorba; dar dacă-i secret să-l știe și colegii nostri unguri, să-l știe măcar și Jezsenszky.

Da! 180.000 lei a primit „Tribuna”. Și în curând ea va arăta ce știe face cu banii. În locul casei sale vechi — după ce și-a plătit toate datoriile, — va edifica un palat splendid, ca și care Bánffy n'a mai văzut. Planul palatului e luat după casa „Tribunei” din New-York și se deosebește de el numai prin aceea, că va avea două fronturi. Unul spre parcul „Soldiș” — un front în stil oriental, strălucit, poetic pe seama redacției ei, că să se inspire cât mai frumos — și celalalt spre strada Poplăcei mai simplu în formă, dar cu atât mai masiv și mai impunător prin simetria liniilor și colosalele colonne, cari vor marca intrarea la administrația ziarului.

În sfârșit... nu mai continuăm cu descrierea, pentru că în curând proiectul acesta frumos ilustrat, lucrat de un inginer dela București, — al cărui nume îl acopere modestia, — va fi expus în vitrina librăriei noastre, și apoi se va publica și în „Foia Poporului”. Premitem numai, că planul este concepțiunea genială a distinsului nostru redactor, al cărui nume — nu-l spunem din modestie — va fi eternizat cu litere de aur pe o tablă de smaragd la portalul dinaspre parcul palatului.

Realizarea acestui grandios proiect se va face cu atât mai ușor și mai de grabă, că

Liga a hotărât a mări subvențiunea anuală, ear' interesele fondului inalienabil de un milion, creat tocmai în acest congres, deasemenea nu are altă menire...

Planul mai depărtat e de a face din „Tribuna” un ziar cum nu este în Ungaria, care cu timpul să fie dat pe un preț bagatel, ba în mare parte gratuit.

Cât pentru „Foia Poporului” — era să o uităm — ea încă se va ridica, întocmai ca o fiică pe lângă mamă-aa. Va apăre ilustrată în colorii în cel puțin 100.000 exemplare, ce se vor trimite, mai ales gratuit, tuturor țărânilor Români, cari știind cetă nu au destulă avere să plătească un abonament de 3 fl. la an.

Atunci redactorii nostri vor fi minunați provăzuți și vor avea avantajul neprețuit, că cu ziarul ungurești nu vor mai avea să se ocupe absolut de loc, ori-care ar scrie ele, fie adevăr, fie minciună. Slujba aceasta așa de îngrată și nesuferibilă, o va face un ziar maghiar din cele existente, pe care Liga îl va cumpăra întreg, cu „zakumpak”. Care va fi acest ziar? „Egyetértés”, „Budapesti Hirlap”, „Pesti Hirlap”, „Pesti Napló”, ori care? Attnă numai și numai dela Ligă. Poate-că soarta va hotărî. Poate-că soarta a hotărât deja, dar noi nu o spunem, ca să nu mai facem indiscrețiuni...

Un lucru e sigur. Ori-care ar fi acel ziar maghiar, care va sta în serviciul Ligei, — dl Jezsenszky va fi directorul lui.

Asta e sigur. Mai sigur decum sunt informațiile ce le dă el acum despre congresul Ligei...

8 Iunie — este ziua încoronării M. Sale de Rege apostolic al Ungariei. Biuronul oficios de presă din Budapesta telegrafează în lumea largă, că această zi a fost sărbătoare în toată țeara cu sărbări școlare și bisericești. Foarte bine!

Noi însă trebuie să facem o completare. Biuronul oficios — poate intenționat a retăcut unele întâmplări însemnate din această zi, pe cari noi le înregistrăm:

În Sibiul, congregațiunea comitatensă a primit unanim o reprezentațiune către guvern, în care se plânge amar de maghiarizarea silnică a numelor.

În Oradea-mare jurații au declarat vinovat și tribunalul a osândit la temniță și amendă de bani pe un redactor român pentru un articol, stichuri în prosă psalmodică.

În Cermelu lângă Arad, solgăbirul a scos din biserica română un prapor și l'a confiscat, sub pretext, că e tricolor românesc.

În Dol, lângă Cluj, gendarmii au puscat în țărâni români, ca într'o turmă de câini, omorând trei oameni și rănind de moarte alți șapte oameni.

Și câte vor fi, cari nu le știm, toate într'o țeară zi, zi de sărbătoare mare pentru țară și Monarch.

Un sbir al lui Bánffy.

Zilnic avem de încrestat câte o volnicie la reșășul agenților guvernului banffyșt.

Solgăbirii și gendarmii își fac de cap. Par'că au câștigat monopol pe toate volnicile posibile și imposibile.

Încălcări de domiciliu, împrăștiări de sinoade, exortări volnice, măceluri sângeroase, omoruri en masse, eată o listă proaspătă a isprăvurilor gendarmerești și solgăbirrești.

Acum o nouă brutalitate, hotărâse cu sacrilegiul.

La porunca solgăbirului au pătuns agenții lui în biserica română din Cermelu (comit. Arad, cercul Boroșineului), au scos de acolo un prapor, și l-au confiscat, în cînda protestelor vii ale preotului din loc. Toate aceste, pentru-că praporul, între altele, avea și colorile roșu-galben-albastru.

Eată ce ne scrie un frunțas țărân despre această nouă brutalitate banffyștă:

Tricolorul prigunit în biserică.

Cermelu, 8 Iunie n.

Înabitul nostru preot tânăr, Dimistrie Popovici, care numai de un an petrece în mijlocul nostru, printre alte fapte bune, a dăruit pe seama sfintei noastre biserici un prapor, în care joacă și coloarea roșie, galbenă și albastră, adică mândrul nostru tricolor. După datina strămoșească, la sfintele Rosalii am eșit la sămănături și am scos și praporul dăruit de părintele nostru.

Gendarmii văzând tricolorul, au făcut arătare la pretură, și protopretorul Kapdebon Kálmán (nomen et omen! Red.) a eșit în fața locului, a luat protocol cu părintele nostru,

ear' la fine l'a spus, că va fi pedepsit cu 200 fl. și 30 zile arest.

A provocat apoi pe iubitul nostru părinte să predea praporul. Părintele nostru a răspuns fainic, că nu-l predă, de oare-ce acela e sfințit și așezat în biserică.

Protopretorul a dat ordin antistiei comunale, ca numai decăt, dacă e de lipsă cu ajutorul gendarmilor, să aducă praporul.

La porunca aceasta, antistia prin subalternii sei, a câștigat dela sfânt (crisnic) cheia bisericii și a furat praporul. Preotul nostru a protestat, și acum e predată cauza la birime.

Atăta îndrăzneală încă nu și-a luat un protopretor, să poruncească antistiei, ca cu forța să scoată din biserică un prapor.

Săntem mândri de preotul nostru.

Așa scrie omul nostru. Dar în-trebarea e, cum rămâne cu dreptul sacrat al bisericii, cu autonomia garantată în lege? Oare nu e o revoltătoare încălcare de lege, ca un solgăbiru să se atingă, și să hrăpească dela altar paramentele sfinte?

Acum iau un prapor!

Acuși ne vor lua crucea, apoi fe-lonul, apoi potirul sfânt, — dacă cumva ar juca în el colorile, cari se găsesc și în tricolorul nostru național.

Acești fanatici sînt în stare se rumpă circubele de pe cer, dacă Dumnezeu nu le lovește la timp coarnele, ce cresc în mod amenințător...

Comitatul Sibiului și maghiarizarea numelor.

Congregațiunea de primăvară a comitatului Sibiul s'a distins în estan printr'un punct marcant al hotărîrilor sale. Ea a luat, în numele miilor de Români și Sași, o poziție hotărâtă în contra infamei silnicii, ce se face asupra unora spre a-i constrînge la maghiarizarea numelui.

Unanima primire a reprezentațiunei propuse — publicată deja în Tribuna, — e un fapt istoric și important. Am pute zice, că veto, ce se ridică prin acest fapt, este veto al tuturor Nemaghiarilor din Ungaria.

Momentul acesta de unanimitate decorează congregațiunea comitatensă, dar e pagubă, — ireparabilă pagubă — că nu s'a primit și propunerea de a se trimite actul și altor municipii, cu învițarea ca se facă asemenea.

Lucrul contemplat astfel dintru început a perdut jumătate din valoarea sa, în urma unor considerări oportunistice, cari n'au nici un rost, nici o rațiune de a fi.

Relevăm acest punct din ședința congregațiunei, ca cel mai important, lăsând, ca despre celelalte să raportăm separat, când spațiul ne va permite.

Reprezentațiunea propusă de dl Oscar Wittstock și soții sei, Sașii verzi, în prealabilă conțelegere cu Românii, a fost primită în principiu și de comitetul permanent, cu unele modificări.

La ordinea de zi a sosit această propunere sub nrul 33, urmată de o lungă dezbateră, la care din partea Românilor au luat parte d-nii P. Cosma și Dr. L. Bran de Leményi.

Di Cosma, luând cuvântul a ținut o lungă vorbire în care a combătut maghiarizarea de nume, ca periculoasă statului (!) și ca un lucru necinstit. În detaliu dl Cosma a zis cam următoarele:

Spriginesc cu toată căldura propunerea dlui Wittstock și soții, pentru-că este timpul suprem ca factorii chemați să-și ridice vocea și prin un act de înalt patriotism să ceară ca să se pună stavilă abuzului de puterea oficială în chestiunea de maghiarizare a numelor civilor nemaghiari din statul nostru.

Deja ideea, pentru a cărei realizare se comit aceste abuzuri, este după părerea mea un atentat la temeliasstatului nostru poliglot.

Intemeietorul acestui stat, în tot cazul a fost cel puțin așa bărbat de stat ca toți cei cari dela el până astăzi au dires destinele patriei noastre.

El a știut ce face, când inspirat de o prevedere profetică, temându-și statul de agitațiuni de natura celor din timpurile noastre, a constatat, că „Regnum unius linguae fragile ac imbecille est” și a admoniat pe succesorii sei, ca nici-odată se nu tindă a face un stat național maghiar din statul nostru, ci să-și păstreze caracterul sen adevărat de stat poliglot, pentru-că a știut aceea-ce noi naționaliștii din acest stat o simțim, că o astfel de încercare nu ar servi spre consolidarea statului, ci ar provoca „bellum omnium contra omnes” și ar cauza distrugerea baselor pe cari statul s'a întemeiat și pe cari are îndreptățire a exista.

A cere ca cineva să se lapede numele și tradițiunile familiare, însemnează a cere, ca să-și fie rușine de acela cari l'a dat vieță, ca să se desbrace de demnitatea sa de om, a-i pretinde să comită cel mai grozav păcat moral, să-și vîndă ce are mai prețios în lume pentru arginți cum a vîndut Iuda pe Christos, a-l face ca din om cinstit să devină un om fără caracter.

Și ce folos poate avea statul de astfel de existențe?

Cel-ce pentru un os de ros este în stare astăzi să-și facă un hatr nemoral, mîne schimbându-se împrejurările va face tot acel hatr chiar același față de care ai voit să te îngrădești cu ajutorul lui.

Oameni, cari în loc de a lucra cu o oră mai mult la zi ca se poată trăi ca oameni cinstiți și independenți prefer a-și lăpăda numele părinților, numai ca să aibă parte de sfărîmăturile ce cad de pe masa stăpânilor lor, nici-odată nu-și vor vîrsa sîngele pentru patria lor, cum și-au vîrsat și-și vîrsă fiii naționalităților nemaghiare din statul nostru, fără a avea altă mîngăiere decăt conștiința că și-au împlinit datoria de buni patrioți.

Se fac schimbări de nume și într'alte state, dar nicăiri ca la noi. Sistemul de aici este o specialitate maghiară.

Într'alte locuri își schimbă numele un individ, care prin faptele sale și-a compromisat numele, și ca să poată trăi în societate și să-și poată valida facultățile pentru susținerea sa și a familiei sale trebuie să înceapă o viață nouă sub alt nume necompromisat; își schimbă numele și acela, care sub un pseudonim a ajuns la o valoare recunoscută pentru-că se poată bucura de renumele câștigat ca necunoscut și își schimbă numele acela care adoptat într'altă familie are necesitate să poarte numele familiei, care l'a primit în sinul și drepturile sale.

Pretinderea însă schimbarea numelui este împreună cu mari greutăți, ba sînt state unde prin lege este interzisă.

În România, p. e. este interzisă prin lege schimbarea numelui, și încă legea are putere retrospectivă față cu acei cari și-au schimbat numele înainte de crearea legii, dănd drept familiilor al căror nume l'au luat, ca eventual prin proces să silească pe cel cu nume schimbat ca să-și reieze numele care l'a avut mai înainte.

Nu mai în statul nostru se fac cele mai mari înlesniri, ba statul aduce chiar și sacrificii financiare pentru lățirea acestei imoralități.

La noi fiecare tras-împins se consideră de un stîlp al statului, dacă poate câștiga proșeli de această specie.

Dascălii își părăsesc catedrele și percurg cu bileț liber liniile ferate, ca se capeteze și intimidaze pe bieții mici funcționari în locul și cu consensul superiorilor lor, apoi se laudă prin ziare că s'au de amărții au câștigat ei pentru ideea de stat maghiar, și obțin laude și la timpul se vor obține și remunerațiuni prin înaintări.

Este revoltător când cetești, că un șef de gară, p. e. cel din Alba-Iulia, care nu are chemarea să facă politică, ci să servească pe publicul călător, are cutezanța a pretinde chiar și dela simplii muncitori ca să-și maghiarizeze numele dacă vor să mai capete lucru la liniile ferate, lucru fără care liniile ferate nu pot exista.

Această agitație periculoasă pentru stat trebuie curmată. Trebuie deschiși ochii celor de-a cari atrîna curmarea răului, ca să-și facă datoria.

După părerea mea însă, dacă am primi propunerea numai așa cum ni-o prezentă comisiunea permanentă, dacă numai municipiul nostru s'ar adresa către guvern, am face lucrul numai de jumătate. Pentru vindecarea unui rău general cum este acesta este usul ca să se recerce toate municipiile din patrie, ca și ele se facă asemenea.

Primind deci propunerea dlui Wittstock și soții, propun ca adaus, ca adresa să se comunice cu toate municipiile din patrie cu recercarea ca să o spriginească, înaintînd și ele asemenea adrese la guvern.

Mi-se poate reflecta, că putem și înaintea celei mai multe municipii, laborînd și ele de boala sovinișmului maghiar, nu numai că nu ne vor sprigini, ci din contră ne vor insulta.

Ei bine! ce ne pot face? Cel mult ne vor zice, că sîntem răi patrioți.

Dar' acest epitet de stătea-ori ni-l-am auzit, înăc este de tot toc, nu mai prinde. Dacă adevăratul patriotism stă în maghiarizarea numelui nostru cinstit, preferim ca în această chestiune să fim taxați de răi patrioți.

Cu mai mult drept susțin eu, că numai naționalitățile, cari vor se susțină statul așa cum el s'a întemeiat, și cum singur este posibil să existe și să înflorească spre mulțumirea tuturor civilor sei, sînt buni și adevă-

rați patrioți, și toți aceia, cari agitează ca statul nostru să fie lipsit de caracterul seu poliglot și să devină un stat național maghiar — ceea-ce este imposibil — sînt răi patrioți.

A vorbit apoi Wittstock accentuând rușinea școlului, ca un stat de drept să ignoreze principiul național al unor popoare antochtone și istorice. În vorbirea sa de cam 1/2 oră oratorul a insistat mai ales pentru unanimitatea congregației.

Dr. C. Wolf, șeful Sașilor moderați, a vorbit contra propunerii Românilor, zicînd că ar fi apă pe moara sovinișmului, că li-s'ar provoca furia, etc.

Dr. Liviu Bran de Leményi spriginește propunerea-amendament a Românilor, accentuând, că e chestiune de bărbăție, a o trimite și altor municipii, dacă se trimite guvernului. Altfel am apără și naționalii strașnici și fricoși. Aminteste Sașilor un proverb nemțesc potrivit: *Thue Recht, und scheue Niemanden!*

Arv von Straussenburg vorbește contra trimiterii la municipii, pentru-că n'ar reuși cu unanimitate.

P. Cosma îi replică, că tocmai atunci ne vor batjocori Ungurii dacă nu vor primi și Sașii propunerea Românilor.

Parochul Klein vorbește nervos, protestînd în contra pretinsei acuze de lipsă de curaj la Sași, făcînd alușione la Leményi.

Dr. Leményi explică cuvintele sale. N'a vorbit de Sași, ci de membrii congregațiunei. De altfel nime nu-l va pute ține dușman al Sașilor. — Incidentul se încheie.

Propunerea comisiunei se primește unanim. Adausul Românilor nu întrunește decăt voturile Românilor și alor 4 Sași verzi.

Dela Oradea-mare.

— Raport special. —

Procesul „Tribunei Poporului”. — Procurorul insolent. — Apărătorul demn.

— Mărturisirea maghiarizării. — Osînda. — Face-și-va concluzia cuvenită.

O-mare, 8 Iunie.

Astăzi s'a pertractat procesul foii românești dela Arad și s'a sfîrșit ca de obicei. Ziua aceasta poate să-și fie de învățătură și ei și nouă tuturor. Eată decursul formalităților:

Precis la ora 9 se începe constituirea juriului.

Dintre 36 jurați chemați s'au prezentat 31. După respingerea din ambele părți, cei 12 jurați împreună cu 2 suplenți își iau locurile, și la ora 9 1/2, se începe pertractarea.

Acusat: Aurel Trif, 32 ani, ziarist, locutor în Arad primește responsabilitatea art. învinovat, înșinuă de apărător pe braval avocat Dr. Ioan Saciu din Arad, răspunde că nu înțelege bine ungurește.

Incriminat: articolul „Vremea s'a împlinit” din nr. 227, anul trecut al „Tribunei Poporului” din Arad.

Acusa e ridicată pe baza alineatului 2 din §. 172 al codului penal.

Să cetește articolul incriminat în traducerea machinată în minister.

Aici s'a iscat o furtună. Apărătorul în cuvinte scurte, dar bine compunite declară, că acusatul nu ia nici o responsabilitate pentru o traducere ticlăuită în oficiile guvernului, ci numai pentru textul original românesc. Pretinde în consecință cetirea originalului. Apărătorul prezentă o traducere autentică făcută de translatorul judecătoresc din Timișoara și pentru cazul, dacă li-s'ar respinge cererea de mai înainte, cere cetirea acestei traduceri, precum și aceea, că nu traducerea din minister care nu are nici o autenticitate, ci aceasta prezentată de d-sa și provăzută cu toate cerințele unei traduceri autentice să se considere ca basă a procedurii.

Procurorul protestează nervos.

Tribunalul decide cetirea originalului, respinge considerarea traducerei prezentate de apărător, îl dă însă voe acestuia să-și expună excepțiile, ce le are în contra unor pașe din traducerea eșită din minister.

Prim-procurorul Dr. Perjéssy, cu gesturi teribile, în termeni bombastici, cu abateri aventuroase ține un rechisitor — unguresc. Avem neașzurile socialiste. Și mai joșnici decăt socialiștii sînt agitatorii daco-români. Liga și-a cumpărat câteva ziare în Țara-Ungurească. Sînt oameni cari își dau și suflet și conștiință și cîinste pentru argint. Arată cu un gest ironic spre acusat. Îl recomandă în atenția juraților și cere osîndirea lui.

Din

„egy igyekeznék minket elárulni, meggyászni a románok”,
„bezegűdnék pénzért hazafülfüknak”,
„közöségem gonosztyók”,
„hazudik, ciklikiró”,
„azt meri hazudni”,

și din alte flori vrednice de un procuror maghiar nu a mai slăbit teribilul domn. Simțindu-se la adăpost în scaunul său, a debeat cele mai infame bîrfeli la adresa acuzatului, la adresa presei române, la adresa „Ligei”, la adresa întregii națiuni române.

A ținut să-i dispună și mai bine pe jurați, de pe a căror mustră și de altfel eram aproape să deducem, că au venit de acasă cu verdictul în buzunar.

Apărătorul, deși indignat adănc pentru acest ton, încetează să se poarte de cumpăt.

„Nu pot să răspund dlui procuror după cum ar merita. Nu! Și eată pentru ce: pentru că țin la demnitatea locului meu, respect demnitatea onorabilului tribunal.”

„Dl procuror nu are alți termeni decât „közönséges gonosztevek”. Când ceva i se pare că nu corespunde adevărului zice: „azt meri használni”. Dacă țin să reprezente astfel demnitatea scaunului ce-l ocupă — e treaba d-sale. Eu nu pot și nu vreau să mă măsur cu d-sa în acest limbaj.”

Citează celebrata maghiară, pe baronul Eötvös József, fostul ministru de culte, pe Széchenyi, pe Csémeghy Károly, care a stilizat proiectul codului penal, pentru clarificarea noțiunilor „naționalitate” și „agitație”.

Spune cum procedura e pusă în curgere nu pe baza originalului, ci pe baza unei traduceri nerecunoscute din partea acuzatului ba chiar excepționale.

Spune că în original nu e agitație, nu sînt vătămări la adresa națiunii maghiare. Dacă procurorul în urmarea ordinii și a traducerii ministeriale, și în urmarea rechiștorului jurații vîrșesc și constată în articolul învinuit ceea ce acuzatul nu a spus în acela, să nu-l tragă la răspundere pe acuzat, să aibă atunci procurorul și jurații curajul de a lua ei răspunderea pentru faptele lor, — precum ori-cine judecând fără de preocupare numai pe dîșii li va face responsabili pentru o procedură astfel intervertoare.

Cetește și comentează pasaje din articolul învinuit. Dovedește că acuzatul nu a agitat.

Dar cine agitează?

Agitează cei-ce fac pentru nimic și fără de basă pun la cale astfel de șicani. Agitează domnul procuror, care, nu ca acuzatul în articolul său, ci prin „közönséges gonosztevek” și alte de acestea, într'adevăr e în stare să provoace ură față de naționalități. Agitează presa maghiară, care provoacă dărmări de case, ca și chiar la Orade — și unde sînt procurorii statului?

În presa maghiară, câte un vîntură-țeară, ba ori-cine, strigă Românii greul cuvînt: trădători de patrie. Sînt ei în stare să înțeleagă greutatea acestui cuvînt?

Și pe ce basă? Eacă numai așa din vînt. Dar cine sînt trădătorii de patrie? Oare nu acei, ce agită pentru spargerea păcii dintre cetățenii țării?

Citează procesul cauzei dela Bocsig, Memorandul și altele notorii. Prezintă și o frumoasă „diplomă de nobil” — despre care de altă dată.

Calm dar conștient de toată vorba și energie arată apărătorul inculpabilitatea acuzatului și cere achitare.

Pledoarul a ținut aproape două ore. La ora 1½, după sfîrșitul acestuia, procurorul propune suspendarea pertractărei.

La ora 2½ se reîncepe. Procurorul replică și mai violent și mai făr de înconjur. Apărătorul îi răspunde eărăși cu demnitate și îl prinde cu o declarație, că:

„igenis, azt akarjuk, magyarosítani akarunk”. — (Da, așa vom; vom să maghiarizăm!).

Apărătorul îi mulțumește în numele națiunii române întregi pentru mărturisirea făcută înaintea tribunalului și a curții cu jurați chiar între astfel de împrejurări.

După câteva acte de formalitate și ca-suri de nulitate — se dă verdictul, care e: 12 igen (da). Pedepsa: 3 luni închisoare de stat, 50 fl. amendă și spesele, care însă se consideră ca neficassabile.

Românii din loc și provincă au fost prezenți în număr frumos.

Publicul maghiar prezent în minoritate a ținut să-i mulțumească procurorului pentru strănelul rechiștor cu un *dijen*. Ca răspuns la aceasta a urmat la sfîrșitul apărării un „Sétrească” al tinerilor români.

Jurații aveau un aspect de cameni foarte simpli — cei mai mulți Jidani.

Și nu-ți venia să înțelegi cum își vor face în chestii atât de abstracte o idee clară? Acuzatul sta în tot decursul pertractărei nepăsător. Va fi venit și d-sa data de-acasă — la osîndă.

Acuzatul în urmarea cheșșiei date în scris din partea dlui preot Andrei Horvath și Iustin Ardelean a fost lăsat liber.

Acest proces a fost primul botez de temniță al „Tribunei Poporului”, prima experiență. Să vedem face-și-va deducția curentă? Crix-Crax.

1848.

Cronica anului.

Innsbruck, 10 Iunie.

Ferdinand V. a subscris legăde despre uniunea Ardealului.

M. Sa a dat două manuskripte regești, Cel dintăiu sună „Croaților și Slavonilor”. În el sînt înșirate toate „păcatele” lui Jellacic pentru cari a fost improcusuat și deus atât din postul de bani cât și din rangul militar. — Al doilea este adresat grănițerilor, în care grănițerii capătă privilegii. Mészáros este denumit general.

(Kerékgyártó: Neve napok).

Cluj, 10 Iunie.

La dieta din 10 Iunie s'a ținut urbarul și secimile corporațiilor. S'a adus lege despre greutățile comune, lege de tipar, egalitate între confesiunile religioase. Din 6—10 continuu s'a vorbit și despre comitetul național românesc, și despre cele-ce fac Românii dela Sibiu. (Gaz. de Trans.)

La dieta din 10 Iunie a vorbit în contra Romanilor deputatul Sécuiilor Berzenczei. A fost vorbă și despre cauza Mihailenilor și guvernorul a declarat, că pentru a încuira în cauză a trimis la Mihail un comisar.

Az s'a dat a doua ordinațiune pentru desființarea comitetului național românesc. Pentru sibieni este opriță ori ce adunare. (Erd. Hir.)

CRONICĂ

Sibiu, 10 Iunie n.

Programul iubuleului Monarohului. Despre programul iubuleului Monarohului nostru „N. Fr. Pr.” publică următoarele: Programul îl compune prințul Francisc Ferdinand. Toți domitorii din Europa, precum și statele transatlantice vor fi reprezentate. Vor fi prezenți la iubuleu împăratul Germaniei, regele Saxoniei și încă câțiva principii germani. Tarul, la casă ca nu va putea lua parte personal la iubuleu, va fi reprezentat prin un mare principe. Regele Umberto probabil va fi reprezentat prin moștenitorul de tron Victor Emanuel. Regina Angliei va fi reprezentată de principele de Wales. Prezența reginei Spaniei atrînd dela stările răboiului. Militia va fi reprezentată splendid. Întreg corpul generalilor va fi de față. Afară de aceasta toate regimentele din monarhie, precum și regimentele, al căror proprietar este Monarohul nostru, vor trimite reprezentanți.

Dr. Dr. Is. Bodea, un distins medic din generațiunea mai tînă, specialist în boalele de copii — după cum aflăm — s'a stabilit în Viena și locuiește VI, Mariahilferstrasse nr. 17. Deși o explicabilă durere ne cuprinde de câte-ori auzim, că un Român de valoare s'a așezat în cutare oraș mare străin, în loc să vină acasă și să iie direct parte la suportarea necăzurilor naționale, ca frați nu ne putem reține a nu-i dori tot binele. În special pe Drul Bodea îl recomandăm în atențiunea acelor, cari sînt necesități a recurge la un medic specialist în boale de copii.

Premii școlariilor. Lipsind din Sibiu cu ocaziunea examenului școlii gr.-cat. din loc, dl Iuliu Bardoss a împărțit — Duminecă, în 5 l. c. (la Rosalii) — 30 cărți de cetire, ca premii școlariilor mai harnici, căștigând prin aceasta recunoștința tinerilor elevi.

Hymen Ioana Vărășmaș și Iuliu Callini, canunați. Sângeorgiu-român, în 6 Iunie st. n. 1898.

Din Franța. Senatul din Paris a început discuția proiectului de lege asupra trădării și a spionajului.

În consiliul de miniștri ținut la *Eliseu* s'a decis să se acorde grații la numeroși indivizi condamnați pentru-că au luat parte la recente turburări din Algeria.

Di Hanotaux a anunțat că *China* a acordat toate satisfacțiile cerute pentru asasinatul părintelui Berthelet.

China a mai acordat *Franciei*, prin act special, concesiunea unui drum de fer legând *Pakhoi* cu *Naming-Fu*.

Răscoala din Italia. Știri venite din Milano anunță, că starea revoluționară a zilelor trecute s'a îmbunătățit într'atîta, că sistarea statarului e chestia câtorva zile. E dovedit acum cu acte oficiale, că răscoala din Milano au făcut-o conjurații, acțiunea pregătirii răscoalei dezvoltându-se însă prea cu pripa, s'a tradat total înainte de vreme. Locuitorii din Milano au fost de credință, că militia va lua împreună cu răscoala și pentru acest scop au adunat foarte multe arme și revolvere. S'a dovedit și aceea, că funcționarii trenurilor voiau se facă grevă generală.

rală. Din această cauză și ca să suprimă acum ori-ce mișcare dăunoadă statului și liniștii restabile, vor aplica la stațiuni intermal și soldați, cari au oare-care cunoștințe pe acest teren. Aceștia vor fi paza și siguranța autorităților.

Peste 800 de răsculați sînt încă tot arestați. Mai aspru vor fi pedepsiți deputații și ziarisții, cari au luat parte la organizarea răscoalei.

Reuniune adriatică de Scurtă în Triest. Conform bilanțului adunării generale a acestei societăți, ținută la 28 Aprilie a. c. rezultatele sînt următoarele: Capitalul în secțiunea asigurărilor pe viață pe anul 1897 ajunge suma de 28,201.868 coroane, ear' al rentelor asigurate 45.780 coroane. Starea asigurărilor face cu 31 Decembrie 1897 peste 180 milioane coroane rente asigurate. Incasarea de premii a rezultat 7.494.320 coroane, ear' plățile pentru casuri de moarte au făcut 3.818.490 coroane, și pe lângă aceea s'au mai rezervat 642.508 coroane pentru pagube eventuale. Reserva de premii se urcă la suma de 44.899.726 coroane. Ramurile asigurărilor contra elementelor (foc și transporturi) au dat încasări de 15.019.402 coroane, pentru reasigurări s'a dat 6.871.720 coroane și după păgubiri, după detragerea asigurărilor 5.116.452 coroane, afară de aceea s'a rezervat pentru pagube flotante neto 838.346 coroane. Reserva de premii a asigurărilor contra focului s'a urcat cu 535.649 coroane și fac în bonul seu 4.489.204 coroane, pe când cea a asigurărilor de transport e de 175.662 coroane. Câștigul de cursuri în suma de 272.558 coroane s'a adus rezervelor destinate pentru acoperirea fluctuațiilor de curs. Dividendă s'a dat, ca și în anul trecut, 150 coroane de acție. Reservele societății s'au ridicat în anul 1897 cu 4.398.238 coroane, ear' cu finea anului arată suma de 54.408.022 coroane, din cari 46.282.246 coroane reserve de premii (neto adică detragându-se participările la reasigurări), 6.029.104 coroane reserve de câștig, și 3.096.672 coroane reserve pentru fluctuațiile cursului.

Știri mîrșute. În locul sfîrșitului Herczegh Mihály, a fost ales rector al universității din Budapesta Mihálykovich Géza.

— Marți a fost executat pe eșafod în Znaim (Moravia) un ucigaș cu numele Merz Sim (fiul lui Israel?).

— Milionarul binecunoscut al Londrei Ernest Hooley a falimentat.

— Camera de comerț și industrie din Arad, a înaintat ministerului o petiție pentru scărirea generală a taxelor de telefon.

Abonament lunar

pentru Iunie st. v.

— cu prețurile din capul foii —

invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA”

Sibliografie.

„ENCICLOPEDIA ROMÂNĂ”

editată sub auspiciile și din înscăinarea

„Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român”

de Iuliu Bardoss

Dr. Corneliu Diaconovich,

prim-secretarul „Asociațiunii”

A apărut fasc. 8, care cuprinde articolele Calahorra—Cavaignac, între cari un bogat material de interes special românesc. Amintim dintre articolele biografice: Calimah, Calinescu, Calinic, Calomirescu, Câmpineanu, Cantacuzin, Cantemir, Căpitaneanu, Dr. Capșa, Caragea, Caragiale, Carol I, Cărnul, Carp, Catargiu, etc.; și dintre cele geografice: Calăraș, Căldărașani, Calimănești, Călugăreni, Câmpeni, Câmpina, Câmpulung, Caracal, Caransebeș, Caraș-Severin, Carpați, etc. Afară de aceste mai sînt tratate în fasc. de față numeroase materii cu deosebită considerare la stările poporului român, s. e. valoroasele art. de igienă de Dr. Felix (Casa, carantina, canalizare, etc.). Cartea funduara (Cosma), Calea ferată (Pucariu), Capitalul (Bunea), etc.

De interes este anunțul editorului, că cel mult în August a. c. se va termina volumul I. (fasc. 1—10) și că pentru compactarea acestuia a procurat scăriș speciale, lucrute cu mult gust artistic în un format corespunzător caracterului publicațiunii. Prețul spaștelor, inclusive trimiterea recomandată, face fl. 1 — de volum, (pentru România lei). 2.50

La abonamentele nouă se recomandă a comanda volumul I. compactat cu rambursă. Volumul compactat, franco, costă fl. 11.80 (pentru România lei 30.)

„Enciclopedia Română” se publică în 3 volume mari, a 10 fasc. de câte 6 coale de tipar și se poste abona la editorul W. Krafft în Sibiu, cu prețul de fl. 10 de volum, care este a se achita anticipativ. Pentru România deșit general la Storck & Müller, București, ear' prețul 25 lei de volum.

„Naționalitatea”. Societatea noastră „Tipografia”, a acoș într-o elegantă broșură interesantul studiu de Max Nordau despre „Naționalitate”. Valoarea acestui studiu este

cunoscută cetitorilor noștri; limbajul frumos, în care „Rosmarin” al nostru a știut să-l îmbrace e gustat deja de cetitorii noștri, căci în „Tribuna” s'a publicat mai întăiu. Vorba era numai, ca interesante observățiuni originale ale genialului autor să nu rămână resfirate prin atăția numeri de ziar, ci să fie colectate într'un mănunchiu, mai accesibile la cetit și meditat. Aceasta a împlinit-o „Tipografia” când a retipărit articolul din „Tribuna” în broșura de față. În estensiune de 40 pagini, tipărite frumos pe hârtie fină, această prețioasă broșură se trimite franco pentru 25 cr. A se adresa la librăria „Tipografia” sau pe acțiuni în Sibiu.

La librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu, se adă următoarele cărți:

„Memorial”, Archiep. și Metroplitul Andrei baron de Șaguna, de Nicolae Popea . . . fl. 1.30
„Doina”, conf. ținută la ateneul din Bărlad, de Măndrescu . . . —.28
„Critice” 1867—1892, de Maiorescu. Vol. I. și II. a 2 fl. — cr. 4.—
„Poveștile Bănatului”, de Cățana . . . —.30
„Literatura popor. română”, de Gaster . . . 2.50
„Introducere în Cărțile Testamentului vechiu și nou”, de Dr. Iuliu Olariu . . . 2.50
„Cerșitorul”, dramă în 2 acte de Livescu . . . —.50
„Studii Critice”, de Ghera. Vol. I. și II. a 2 fl. 20 cr. . . 4.—
„Higiena română”, de Dr. Leo Murășianu . . . 1.—
„Izvoade”, de Demetrescu . . . 4.—
„Trandafiri și vioarele”, de Pop-Reteganul . . . —.60
„Din Moldova”, schițe de Kotzebue . . . 1.—
„Floarea din Firenze”, de Livescu . . . —.50
„Istoria Romanilor sub Mihail-Vodă-Viteazul”, de Nicolae Bălcescu . . . 2.—
„Trăvnițe”, 10 piese Slovacesti Vol. I. și II. a fl. 50 cr. . . 3.—
„Serierile păriților apostolești”, de Dr. Iuliu Olariu . . . —.70
„Merinde dela școală”, de Popa . . . —.60
„Despre influența impregiurării”, de Panaite Zosin . . . —.50
„Memorii din timpul răboiului”, de Georgescu . . . —.88
„Pui de lei”, poezii eroice, de Nenițescu . . . 1.—
„editie de gală” . . . 2.—
„Poesii”, de Macedonski . . . 2.—
„Copii de pe natură”, de Negruzzi . . . 1.50

La comenziile din afară se se adaugă pentru porto postal totdeauna încă 5 cr., ear' pentru expediție recomandată 20 cr. v. a. Pentru siguranța expediției recomandăm modalitatea din urmă.

Musica. An apărut în edițiune litografiată 4 piese musicale arangiate pentru cor mic de dl Val. Magdu: „Iorghina”, cântec popular de prin părțile ungurene și bănatene (cîntet); „Dorule o dorule”, cântec popular de sub podgoriile aradane (cîntet); „Nuacș”, pe melodia dansului „Pe picior” din Bănat (cîntet) și „Foate verde trîmbic” cântec popular de pe șesul Băsei (cîntet). Se adă de vânzare la autor în Arad. Prețul unei piese — 25 cr., toate 4 costă 80 cr., plus 5 cr. porto.

Sosii în Sibiu.

În 10 Iunie n. 1898.

Hotel „Împăratul Romanilor”: Wollmann, oficial din Arad; Adler, privatier din Cluj; Czeli, fabricant din Brașov; Onescu, notar din Răhau; Löffler, administrator din Avrig; Dr. Ross, adacat din Careii-mari; Matavosky, advocat, Bernhardt, inginer, Atlas, Fried, Diamant, Vajda, Recsy, din Budapesta, Szentpéteri din Ibașfalet, Werner din Deva; Trab, Kieger, Weiner, Deutsch, Fritsch, Magyar, Fuchs, Schenfeld, Ungar, din Viena, comercianți.

Hotel „Neuherher”: Dr. Hamary, major-auditor, Dr. Farkas, profesor, din Cluj; Kraft din Kecskeket, Mathe cu soția, voiozori, Herczog, Moskovits, comercianți, din Budapesta.

Hotel „Meltzer”: Machat, notar din Bungard; Cutaanu, protopop din Săcădate; Kosch, econom din Reghinul-săseș; Kreh, negutător de lemne din Weidhofen; Hamer, oficial din Budapesta.

Hotel „Habermann”: Tartler, ospetar din Predeal; Maria Radu din Rimnic.

Un tînăr absolut,

care posedă limba română, maghiară și germană în vorbit și scris ar dori a ave ocupațiune într-o cancelarie notarială ca practicant. Informațiunile se se trimite la administrația ziarului „Tribuna”.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 8 Iunie n. 1898

Săminte	Cuilită per hect.	Prețul per 100 chilogr.	Cuilită per hect.	Prețul per 100 chilogr.
Grâu				
Bănatesc vechiu	75	—	76	—
Grâu dela Tisa	75	11.75	76	11.95
Grâu dela Pesta	75	11.70	76	11.90
Grâu dela Alba-Reg.	75	11.75	76	12.05
„Bacă”	75	—	76	—
Grâu ung. de Nord	75	—	76	—
Săminte vechi ori noue				
Sécără	de nutreț	70—75	8.60	8.70
Orz	de vînars	60—62	—	—
„	de bere	62—64	—	—
Ovăs	—	64—66	—	—
Cucuruz (porumb)	bănat.	39—41	7.20	7.6
„	de alt soi	—	5.20	5.2
Meiu	—	—	5.15	5.20
Hrișcă	—	—	—	—
Grâu	Sept.-Oct.	11.48	11.52	
Cucuruz	Mart.-Apr.	5.22	5.24	
Ovăs	Mai-Iun.	—	—	
„	Iulie-Aug.	—	—	
„	Mart.-Apr.	—	—	
„	Oct.	—	—	
rodute diverse				
Sém. de trif.	Lucernă ungurească			
Oleu de rap.	rafinat			
Uns. de porc.	dela Pesta	61—	62—	
Slănină	sventată			
„	afumată	61—	62—	
Său	—			
Prune	slavon, nou			
Lictar	bănatesc			
„	brută			
Miere	galbăna străcurată			
Ceară	de Rosenau			

Cursul pietii din Sibiu.

Din 10 Iunie n. 1898.

Hărte-monetă română	Cump.	9.48	vînd.	9.58
Lira turcească	—	—	—	—
Imperial (15 R. aur)	—	19.08	—	19.18
Ruble rusesti 100 a	—	127.—	—	127.50
Galbeni	—	5.80	—	5.85
Napoleon-d'ori	—	9.50	—	9.55
100 Marce germane	—	58.50	—	58.90
Livre sterling	—	11.91	—	12.01

Bursa de Budapesta.

Din 8 Iunie n. 1898.

Renta de aur ung. 6%	—
„ „ 4%	—
„ „ val. cor. 4%	100.25
Imprumutul căilor ferate ung.	121.60
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (I-a emisiune)	122.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (II-a emisiune)	102.—
Bonuri rurale ung.	98.—
„ „ croate-slavone	99.—
Obligațiunile desp. regalilor	101.50
Imprumut cu premiu ung.	156.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	140.—
Renta de hărte austriacă	102.50
„ de argint austriacă	102.25
„ de aur austriacă	128.50
Losuri austriace din 1890	160.25
Acțiunile băncii austro-ungare	955.—
„ „ de credit ung.	—
„ „ de credit austr.	—
Scrisuri fonciare ale institutului de credit și economii „Albina”	102.—
Argintul	5.67
Galbeni împărătești	5.65
Napoleon-d'ori	9.52
Mărci 100 imp. germane	58.85
London 10 Livres sterlingi	120.35

Bursa de Viena.

Din 8 Iunie n. 1898.

Renta de aur 6%	122.20
„ „ „ 4%	100.—
Renta ung. v. c. 4%	122.—
Imprumutul căilor ferate ung.	101.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (I-a emisiune)	121.60
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (II-a emisiune)	98.—
Bonuri rurale ung.	99.—
„ „ croate-slavone	156.—
Imprumut cu premiu ung.	150.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	102.45
Renta de hărțe austriacă	101.80
„ „ argint austriacă	128.30
„ „ aur austriacă	160.25
Losuri austriace din 1890	955.—
Acțiunile băncii austro-ungare	—
„ „ de credit ung.	—
„ „ de credit austr.	—
Argintul	5.67
Galbeni împărătești	5.65
Napoleon-d'ori	9.52
Mărci 100 imp. germane	53.85
London 10 Livres sterlingi	120.10

Mătăsa Bastrobe fl. 8.65

(SEIDEN-BASTROBE)

pană la 42 fl. 75 cr. pentru o stofă, ce ajunge de o haină completă

A apărut și se află de vânzare la Librăria „Tipografeii”, societate pe acțiuni în Sibiu:

Lupta pentru drept

de Dr. Rudolf de Jhering

traducere de

Teodor V. Păcățian.

Prețul 1 fl. v. a.

Această carte ar trebui să o citească și studieze

fiecare Român,
luptător pentru
dreptul național.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Poesiile

mult iubitorului și originalului poet

George Coșbuc,

se află de vânzare la „Tipografia”, pe lângă

prețurile originale și anume:

„Balade și Idile” (editura Librăriei Sococ & Comp., 1893) — fl. 1.50.

„Fire de țară”, versuri (ca continuare la „Ba-

lade și Idile”), editura Librăriei C. Sfetea, 1896 — fl. 1.25.

La comanda, care sunt a se adresa „Tipografeii”, soc. pe acțiuni în Sibiu, este de a se adăuga pe lângă prețul vol. și 5 cr. porto pentru 1 volum.

A apărut și se află de vânzare la Librăria „Tipografeii”, societate pe acțiuni în Sibiu:

Studiu

de Max Nordau

Naționalitatea

Traducere de Rosmarin.

Această broșură, plină de idei originale asupra limbii naționale și a naționalității, interferează în cel mai necruțător mod renegașmul.

Prețul sau trimitere francoată e numai 25 cr.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Au eșit de sub tipar și se află de vânzare:

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

împreunate cu

însoțiri de consum, de vânzare, de vineri, de lăptări etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

îndreptarea și conducerea de astfel de însoțiri

de F. W. RAFFEISEN.

Edițiunea a V-a:

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania”

EDITURA

„Reunirea rom. de agricultură din comitatul Sibului”.

(280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr. recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia”,

soc. pe acțiuni în Sibiu.

Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Ces. și reg. priv. Riunione Adriatica di Sicurtà în Triest.

Comptul de avere cu 31 Decembrie 1897.

Bilanț-Conto (A). — Secțiunea pentru asigurarea vieții.

Activa:	cor.	b.	Pasiva:	cor.	b.
Realități în Triest, Viena, Budapesta și Mailand (conform după specificație)	4870400	—	Special câștig de rezerve	1800000	—
Efecte (conform specificației A)	36560966	—	Reserve disponibile	647015	80
cu interese decursive	196612	10	„ pentru prestațiunea cursului	1469671	60
Imprumuturi ipotecare (după specificație)	443777	80	„ premii	39744250	58
Rente și capitaluri câștigate	287011	16	Transportul premiilor	1873127	18
Imprumuturi pe polițe	3735127	46	Reserve pentru pagube	632294	38
Diferite societăți	747311	82	Suma câștigului și împărțirea dividen-	13042	32
„ agenturi	911394	70	dorilor la asigurări	814776	56
„ debitori	7316	06	Diferite societăți	278934	96
Investiții provizorii și spese pentru organizațiuni	—	—	Administrația societăților la o altă (Saldo după socotelile decursive)	229493	72
	47601607	10	Diferenți creditori	—	—
				47601607	10

Bilanț-Conto (B). — Secțiunea pentru asigurări elementare.

Activa:	cor.	b.	Pasiva:	cor.	b.
Capital social	4800000	—	Capital social	8000000	—
Fondul de rezerve pentru câștiguri	2614849	66	Fondul de rezerve pentru câștiguri	2614849	66
Reserve disponibile	305606	46	Reserve disponibile	305606	46
„ pentru prestațiunea cursului	2838639	54	„ pentru prestațiunea cursului	2838639	54
Premii de rezerve pentru asigurări de foc	590000	—	Premii de rezerve pentru asigurări de foc	590000	—
Premii de rezerve pentru asigurări de transport	8035776	—	Premii de rezerve pentru asigurări de transport	8035776	—
Reserve pentru pagube prin foc	37194	62	Reserve pentru pagube prin foc	37194	62
Reserve pentru pagube prin transport	1103145	78	Reserve pentru pagube prin transport	1103145	78
Fondul de pensii pentru funcționarii societății	6245	10	Fondul de pensii pentru funcționarii societății	6245	10
Fondul de jubileu pentru îngrijirea fetei dela funcționari	882418	48	Fondul de jubileu pentru îngrijirea fetei dela funcționari	882418	48
Diferite societăți de asigurare	2448775	32	Diferite societăți de asigurare	2448775	32
Diferenți creditori	278934	96	Diferenți creditori	278934	96
Dividende neridicate	288493	22	Dividende neridicate	288493	22
Transportul salului din anul 1896	—	—	Transportul salului din anul 1896	—	—
Saldu profitului în decursul anului	—	—	Saldu profitului în decursul anului	—	—
cor. bani	2,613.849-66	—	cor. bani	966.966-72	—
„ 67.238-78	—	—	„ 33.619-38	—	—
	21615224	48		21615224	48
Premii după suma totală care se ridică în anii viitori	60350618	38	Premii după suma totală care se ridică în anii viitori	60350618	38

Direcțiunea: Dr. August, cavalier. Albert de Glanstätten — Comm. Heinrich Neumann, director general — Josef Parisi, Paul cavalier de Ralli — Excelența Carol cavalier de Reinelt — Heinrich Salem — Adolf de Frigyes, secretar general. Revisori: Georg Afenduli — Emil conte Alberti de Poja — Josef Goldschmid.

Despărțământul pentru Ungaria: Budapesta, IV., Waitznergasse 9, Baron Friederich Podmaniczky, dirigent. J. Lichtenberg, secretar general. M. Frigyes, secretar.

Bilanțuri detaliate se pot căpăta la subscrisa reprezentanță. — Tot acolo se dau deslușiri pentru asigurări pe viață, foc și transport pentru „Riunione Adriatica”, asigurări contra grindinei, pentru „Meridionale”, societate de asigurare contra grindinei și reasigurări, precum și pentru asigurări la nenorociri la „Societatea internațională pentru asigurări la casuri de nenorocire”, se primesc spre efectuiri cu cele mai scăzute premii sub condițiunile cele mai cvalante. Agentura principală în Sibiu la dl Friderich Berwerth, secretar Wandschneider.

[1206] 1-1

un interesant Roman?

Vi-se recomandă

„Castelul din Carpați”

— Roman din viața poporului românesc din Ardeal. —

de Jules Verne.

Premiat de „Academia franceză”.

Traducere, — unica autorizată de editorul proprietar francez — făcută de

Victor Onisor.

Acest volum apărut tocmai acum, are 256+XII. pagini, în octav mare, de o eleganță rară la cărțile românești, și este împodobit cu

26 ilustrațiuni

admirabile, executate după olisturi din Paris.

Prețul:

Edițiunea populară: 80 cr. + 5 cr. porto postal.

Edițiunea de lux: 1 fl. 20 cr. + 10 cr. porto.

Edițiunea de lux compactă: 2 fl. + 10 cr. porto.

Cel mai potrivit cadou e un „Castel”.

A se adresa direct la

Librăria „Tipografeii”, soc. pe acțiuni,

Sibiu, strada Popădoii nr. 15.

La Librăria „Tipografeii”, soc. pe acțiuni în Sibiu,

se află de vânzare

următoarele publicațiuni

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain”

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tânăr” de Aloisius Melcher.

Partea I. și II. 2 volume mari cu prețul redus de 1 fl. 50 cr.

2. „Pregătire la moarte”, adică considerațiuni asupra maximelor eterne folositoare tuturor spre meditare și preoților spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. — fl. 80 cr.

3. „Duh muscălesc”, narațiune de Bolanden (45 pag.) — fl. 10 cr.

— Se recomandă mai ales preoților. —

Dacă îi trebuie cuiva

săpun de toaletă, parfum de batistă, pudră pentru păr și față, piepten de frizat, rociu de păr, perie de dinți, pastă de dinți, apă de gură sau orice alt preparat cosmetic pentru cultivarea feței ori a părului,

[1120] 8-20

e de mare importanță

a ști, că toate aceste și alte lucruri pentru toaletă se pot căpăta în recunoscuta cea mai bună calitate și cu mare alegere pe lângă prețurile cele mai ieftine, pentru-că „pur-tându-se comerțul ca ocupațiune laterală nu e împreună cu nici un fel de spese”, la

salonul vienez de ras, frizat și parfumerie

FRANZ M. NIKESCH,

SIBIU,

Piața Hermann nr. 8. (Bretterpromenade).

„Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Novitate!

Cadou

ocasional!

LIMBA FLORILOR.

— De amor și amicitie. —

Simbolica naturală a celor mai favorite flori, compusă după explicațiile orientailor de

Un amoresat.

Acest volum, în format dragălaș (32°) imprimat pe hârtie velină, în două culori, negru și albastru, elegant compactat în lux, este

cadou potrivit

pentru tinerime, mai ales pentru fete.

În legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.

Prețul unui exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.